

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložil(a) student(ka): Martin Vedral

Název práce: **Izolovaný Dubrovník: Varianty řešení dopravního propojení chorvatského území rozděleného oblastí Neumu**

Vedoucí práce (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):
PhDr. Kateřina Králová, Ph.D.

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Martin Vedral se ve své práci věnuje novému a aktuálnímu tématu, které je velmi důležité nejen regionálně, ale z hlediska politiky EU v souvislosti s novými členskými zeměmi či kandidáty. Navíc tematizuje otázku migrace a bezpečnosti ze zcela jiné perspektivy, než která se dnes běžně objevuje v médiích. Hledání konsenzu ohledně regionálního rozvoje mezi sousedními státy, jeho politickými představiteli a EU na případové studii dopravního propojení dvou částí Dubrovnicko-neretvanské župy rozdělených pásem území Bosny a Hercegoviny tak má ambice stát se exemplárním příkladem takových postupů i mimo zkoumanou oblast, jejíž situaci navíc zkomplikovala relativně nedávná válka. Autor ve své práci, kterou definuje jako „jednopřípadovou studii“, nejprve vysvětluje historický kontext teritoriálního rozdělení a jeho právní zakotvení. Dále přibližuje možnosti propojení chorvatského území a věnuje se také jejich proveditelnosti, udržitelnosti, jakož i ekologickým dopadům. Nakonec sumarizuje přístupy a stanoviska hlavních aktérů počínaje oběma zúčastněnými zeměmi a EU přes regionální a lokální aktéry až po chorvatské politické strany. Pokouší se tak nalézt odpověď na otázku, které z nabízejících se řešení má největší pravděpodobnost na úspěch.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Autor na základě dostupných zdrojů především v anglickém, německém a chorvatském jazyce přináší ojedinělou sondu týkající se vyjednávání pozic nejen v lokální a regionální politice, ale s významným přesahem do státní i nadnárodní politiky. Práce je logicky strukturovaná (snad až na posloupnost jednotlivých aktérů) a koncepčně i tematicky dobře ukotvená. Argumentace týkající se zvolené terminologie, především pojmu „dubrovnická exkláva“, je pádná a má v textu své zasloužené místo. Snad jen používání „schengenského režimu“ na chorvatsko-bosenských hranicích by si zasloužilo větší pozornost. Plyný písemný projev, který je až na drobné výjimky relativně čistý slohově i co do překlepů a chyb v interpunkci, je vhodně doplněn mapami a seznamem zkratk, které umožňují lepší orientaci v problematice.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Předložená práce je i přes velmi specifické téma čtivá a jistě si dovede získat své publikum. Splňuje také veškeré požadavky kladené na diplomovou práci. Bohužel však trpí jazykovou nevyvážeností a především zhruba od poloviny častým opakováním již vyřčeného. Obávám se, že to bylo způsobeno nedostatkem času věnovaného samotnému psaní textu (nikoli jeho přípravě) i cílem splnit požadovaný minimální rozsah. Přitom by jej mohlo být docíleno například shrnutím některých poznatků, které by v podobě resumé logicky uzavíraly zvláště některé ne zcela ukončeně působící kapitoly.

Oceňuji, že autor drží jednotný styl citací, i když nejsem s to zjistit, jakými pravidly se řídí. V oné jednotnosti ovšem postrádám názvy webových stránek, z nichž jednotlivé informace získal. Toto by

bylo přinejmenším v případě novinových článků online velmi užitečné a jistě by stálo za pokus obeznámit čtenáře s jejich impaktem již v úvodu v kritickém hodnocení zdrojů. Praktickou pomůckou je úvodní seznam zkratk, i když se v průběhu textu z RH stává HR, což je poněkud matoucí.

Celkově práce působí uspořádaně a dodržuje jednotný styl (pouze nesourodé používání kurzívy – např. v případě citací) tento velmi kladný dojem mírně narušuje. Práci uvádí výstižný abstrakt, avšak poněkud méně adekvátní klíčová slova (chybí mi v nich především zde zásadní „exterritorialitu“ a „exklávu“). Zakončuje ji obsáhlý seznam literatury, poněkud nestandardně rozdělený na Prameny právní povahy, Primární zdroje, Odborné publikace a články a nakonec Novinové články.

4. *STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):*

Práci Martina Vedrala považuji za originální, přitom velmi dobře probádanou a čtivě napsanou. Autor odpovídá na zásadní otázky, které si položil, a předkládá relevantní argumenty pro svůj výklad. Jen v ní nikde nenalézám na str. 6 avizované přihlídnutí „k tomu, že její jednání a postoje [EU] jsou dány zájmy nejsilnějších členů, především Německa“. Německo se ovšem v práci objevuje pouze v tomto odstavci v úvodu. Dále mě překvapuje, že se autor nevyrovnává s alternativou „vyčkávání“, kterou lze mezi řádky vyčíst například na str. 59, kde Vedral zmiňuje, že „EK se [k pelješackému mostu] ale nikdy jednoznačně nevyjádřila a v odpovědích zdůrazňovala, že se záležitostí začne zabývat, až dostane od vlády HR oficiální žádost“. Jak jsem již napsala v úvodu svého posudku, práce má ambice stát se exemplárním příkladem hledání konsenzu ohledně regionálního rozvoje mezi sousedními státy, jeho politickými představiteli a EU. Ty však zůstávají nenaplněny.

5. *SPOLUPRÁCE S VEDOUCÍM PRÁCE (komunikace s vedoucím práce, schopnost reflektovat připomínky, posun od původního záměru apod.)*

Na tomto místě bych chtěla podtrhnout, že velmi oceňuji výkon Martina Vedrala a dotažení tohoto pro něj velmi významného, ale v mnoha ohledech extrémně náročného úkolu i překonání veškerých tvůrčích krizí, které se v průběhu psaní dostavily. Přestože tím práce v některých výše zmíněných bodech lehce utrpěla, úkol byl nakonec splněn lépe, než jsem si do posledního okamžiku dovedla představit. Stejně tak oceňuji autorovu otevřenost a upřímnost ve spolupráci se školitelem, z níž by si mohli vzít mnozí další studenti příklad. Dovedu si dokonce představit, že by práce mohla být po dílčích úpravách publikovatelná jako odborný článek.

6. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

- Jakou roli v celém procesu sehrálo avizované Německo?
- Jak se autor staví k variantě možného (dlouhodobého) vyčkávání, spojeného s nadcházejícími chorvatskými parlamentními volbami, ekonomickou situací Chorvatska i EU a přístupovými jednáními s BiH?
- Kde může EU zkušenosti z dopravního propojení dvou částí Dubrovnicko-neretvanské župy a jednání nového členského státu s kandidátskou zemí dále aplikovat?

7. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Práci doporučuji k obhajobě. S ohledem na výše zmíněné ji navrhuji hodnotit jako **velmi dobrou**. V případě jasného osvětlení problémů definovaných v otázkách a celkově úspěšné obhajoby si dovedu představit, že výsledná známka bude lepší.

Datum:

Podpis:
